Мов леви, грати ми гризем,
мов леви, в клітку взяті,-
ми прагнем вгору до небес,
а до землі прип'яті.

Здається, голос чуть згори:
"Панове, ближче трохи,
підходьте ближче, хоч дарма:
у путах ваші ноги!"

Ми прийдемо! Уже для нас
мала ти, земле, нині,
ми блискавки запряжемо
й сягнем в простори сині.

Ми прийдемо! Наш дух зроста,.
і кров у жилах б'ється,
і серце тужить і горить,
покіль само не рветься.

Ми прийдемо до верховин,
недовго вже чекати,
ми — леви духу — в грати б'єм,
і ми розіб'єм грати!